

Kristo—Ang Unang Bunga sa Pagkabanhaw.....	3
Gamhanan nga Pagtoo.....	13
Yanong Pagtoo.....	15
Naglisod nga Pagtoo.....	17
Pagtoo sa Pagkabanhaw.	19

Kristo—Ang Unang Bunga sa Pagkabanhaw

“Apan ang tinuod Pasiuna: Daghan sa Kristohanong kalibutan mao nga si Cristo ang naghatag sa espesyal nga pagtagad niini gibanhaw gikan nga panahon sa tuig sa mga kasinatian ug mga sa mga patay, ang panghitabo nga may kalambigitan sa kinabuhi, nahaunang gibanhaw ministeryo, kamatayon, ug pagkabanhaw ni sa mga nangamatay.” Jesu-Kristo. Ang mga panid sa Marso ug Abril nga isyu niini nga tuig sa “Ang Banagbanag”

—I Corinto 15:20 [The Dawn] usab-nakapunting niining importante nga tema. Atong gilauman nga ang pagrepaso sa pipila ka mga talagsaon nga kamatuoran nga nakasentro ibabaw sa dako nga gasa sa Diyos nga iyang “bugtong nga Anak” ang mobag-o sa atong hugot nga pagtuo diha sa balaan nga katuyoan nga sa dili madugay magdala ngadto sa tanan nga katawhan sa gisaad nga mga panalangin sa iyang gingharian. Hinaot nga ang atong paghunahuna niini nga mga natukma nga mga leksyon magpalihok kanato ngadto sa mas hugot pa nga pagkamatatud-anon sa atong adlaw-adlaw nga paglakaw uban sa Ginoo.

SA DOMINGGO MARSO 27, minilyon sa mga tawo sa tibuok kalibutan ang magsaulog sa pagkabanhaw ni Jesu-Kristo gikan sa mga patay. Daghan ang moapil sa mga relihiyosong seremonyas nga naghandom niining importante nga hitabo uban sa balaan nga pagtahud ug dungog. Ang uban usab gamiton ang maong okasyon nga usa ka kahigayonan sa pagpundok sa mga pamilya aron sa pagtagamtam sa mga panalangin sa maong adlaw. Ang mensahe sa mga linibo ng mga sermon nga himoon sa Dominggo sa Pagkabanhaw ang sa walay duhaduha, temporaryong makahatag ug paglaum ngadto sa uban. Sa kinatibuk-an, bisan pa niana, ang tinuod nga kahulogan sa pagkabanhaw ni Kristo gikan sa mga patay dili mahatagan kaayo ug bili tungod kay kini wala man hingpit nga nasabtan.

Ang pagkabanhaw sa “bugtong nga Anak” sa Diyos nagdala sa usa ka

importante nga relasyon ngadto sa dakung plano sa mga katuigan nga giplano sa Magbubuhay alang sa hingpit nga panalangin sa gihukman ug himalasyon nga kaliwat sa katawhan. (Juan 3:16) Dili kini usa ka gisugyot nga plano, nga mahimo o dili mahimo nga matuman. Ang plano sa Diyos ang ginahimo ngadto magmalampuson. Lain kon ang plano sa tawo. Daghan ang mag-ingon: Kon ang hustong mga balaod gihimo; kon ang tawo magbuhay niini o niana; kon ang matarung nga mga indibidwal ang mahimong mapili sa katungdanan sa gobyerno; kon ang simbahan ang adunay dako nga papel sa pagpangulo sa mga kalihokan sa tawo; o, kon kini o kana mahimo, nan, ang kalibutan mahimong usa ka mas maayo nga dapit aronpuy-an

Adunay daghan nga pag-antos sa kalibutan karon, apan dili na kini bag-o. Mao kini ang matood sa tanang mga katuigan sukad sa paglalang. Karon, bisan pa niana, dugang pa sa naandan nga mga kasakit nga nalambigit sa paghari sa sala ug kamatayon, ang kalibutan miagi sa usa ka panahon nga matagnaong gihulagway sa Kasulatan ingon sa usa ka “panahon sa kasamok, nga wala pa gayud mahitabo sukad nga may usa ka nasud.” (Dan 12: 1.) Kini nga kasakit matagamtam sa tibuok kalibutan, ug ang mga tawo makahunahuna kon tinuod ba gayod nga adunay Diyos sa langit, ug kon mao, nganong daw wala man siyay gibuhay sa iyang nag-antos nga gilalang nga katawhan. Ang tinuod nga tubag niini nga mga pangutana nagpunting sa kalainan tali sa plano sa Diyos alang sa katawhan ug sa mga paningkamot sa tawo.

Ang Bibliya nagtudlo nga sukad ang tawo nakalapas sa balaod sa Diyos didto sa Tamanan sa Eden, ang Diyos nagbuhay aron mahaw-as ang iyang mga tawhanong linalang gikan sa kamatayon, nga resulta sa kalapasan. Ang Diyos wala magpaabot nga ang tawo magingon kaniya kon unsa iyang buhaton mahitungod sa tawhanong pag-antos. Ang Diyos adunay kaugalingon nga plano nga, gikan sa siglo ngadto sa siglo, ug gikan kapanahonan, nga nagpadayon sa paglihok ngadto sa iyang katumanan. Kini nga plano ang magwala sa tanan nga mga pag-antos, lakip na ang paglaglag sa “katapusan nga kaaway ... ang kamatayon.” (I Cor. 15:26) Ang katumanan niini nga plano dili limitado sa pipila lamang ka mga kaliwatan, apan naglakip kang Adan ug Eva, ug sa tanan nga nagpuyo sukad niana nga panahon. Ang Diyos nahigugma sa iyang gilalang nga katawhan nga nabuhi sa wala pa ang Lunop sama nga iyang gihigugma ang katawhan karon ug ang tanan nga kaliwatan. Kon atong mabasa nga “gihigugma sa Diyos ang kalibutan, nga gihatag niya ang iyang bugtong Anak, aron ang tanan nga mosalig kaniya dili malaglag, kondili may

kinabuhi nga walay katapusan,” anggitumomg niini mao ang gugma sa Diyos alang sa tibuok tawhanong kaliwat.-Juan 3: 16

KASINATIAN UBAN SA YAWA

Nakita sa Diyos nga gikinahanglan sa tanan nga katawhan ang makasinati sa makalilisang nga resulta sa pagpakasala. Ang Iyang desinyo mao nga ang yuta kinahanglan nga mapuno sa iyang mga linalang nga tawo. Kini mao ang matuman pinaagi sa paglalang: “Sumanay ug dumaghan kamo, ug pun-on ang yuta,” iyang gisugo si Adan ug Eva. (Gen. 1: 28,) gitugotan sa Diyos ang atong unang mga ginikanan sa paglapas sa iyang balaod. Siya nasayud nga ang usa ka kasinatian uban sa dautan mao ang labing maayo nga paagi sa paghimo sulod kanila ug usa ka determinado nga pagsulbad sa paglikay sa sala ug sa paglakaw sa mga dalan sa pagkamatarung.

Ang Diyos nahibalo nga kini nga kasinatian uban sa dautan ang usab makahatag ug benepisyo sa tanan sa iyang tawhanong mga linalang, mao nga iyang gitugotan ang sala ug kamatayon sa pagpadayon sa tibuok kapanahonan. Siya motugot niini hangtud nga igo nga gidaghanon nga tawo ang mopuno sa yuta. Unya dayon siya mangilabot para sa mga pag-antos sa katawhan. Kini nga kahikayan wala mosugyot nga ang Diyos nagsalikway sa iyang tawhanong mga linalang. Siya nagpadayon sa paghigugma sa katawhan, ug, pinaagi sa tanan nga mga katuigan nag-andam sa ilang kaluwasan gikan sa sala ug sa kamatayon.

MGA SAAD SA PULONG SA DIYOS

Ang katumanan sa plano sa Diyos makita sa daghang mga saad sa iyang Pulong, sugod sa Genesis ug gitapos sa Basahon sa Pinadayag. Sa pagpahamtang sa silot sa atong unang mga ginikanan sa kamatayon, giingnan sa Diyos si Satanas-nga gisimbolohan sa bitin-nga ang kaliwat sa babaye ang magasamad sa iyang ulo, ug nga ang iyang binhi magsamad sa tikod sa binhi sa babaye. (Gen. 3:15) Kini dili kaayo klaro nga pinulongan. Apan, diha sa mga sunod-sunod nga pagbutyag sa plano sa Diyos, atong makita nga kini nga mga pulong nga gisulti sa bitin mao ang pagtumong sa katapusan nga kalaglagaan ni Satanas, ug sa dautan, nga moabut isip resulta sa mga halad nga buhat ni Kristo.

Sa Pinadayag 20:1,2, ang binhi nga gihisgotan sa Genesis mao ang gitawag nga usa ka “anghel,” ug makita nga moanhi “gikan sa langit” ug maggunit sa “ daan nga bitin, nga mao ang Yawa ug si Satanas,” ug paghikot kaniya sa usa ka libo ka tuig. Kini nga usa ka libo ka tuig nga

panahon mao usab ang gisulti nga paghari ni Kristo. (Pin 20: 4,6) Ang mga panalangin ngadto sa katawhan isip resulta sa usa ka libo ka tuig nga paghari ni Kristo ang gihulagway sa ulahi sa niini ug sa mosunod nga kapitulo sa Pinadayag. Kini nga mga panalangin halapad kaayo nga ang mga patay makita nga “gitugyan” gikan sa “impiyerno [Griyego: Hades, nga nagpasabot sa lubnganan],” alang sa katuyoan nga dalhon balik sa pabor ug sa pakig-ambitay uban sa Diyos. (Ber 12-15; kap 21:.. 1-4) Sa higayon nga kini mahimayaon nga buhat magsugod, ang mga tawo dili na mangutana kon ngano nga ang Diyos wala mobuhat sa usa ka butang mahitungod sa pag-antos sa tawo.

“BINHI” GISAAD KANG ABRAHAM

Sunod sa Lunop, ang Diyos naghimo ug usa ka maanindot nga saad ngadto kang Abraham, nga nagpadayag pag-usab sa iyang tuyo sa pagbuhat mahitungod sa pag-antos sa tawo. Ang Diyos miingon kang Abraham nga pinaagi sa iyang “binhi” siya magapanalangin sa tanang kabanayan sa yuta. (Gen. 12: 3; 22:18) Sa dihang si Abraham mipakita sa iyang hugot nga pagtuo ug pagkamaunongon nga andamsa paghalad sa iyang anak nga si Isaac, gipamatud-an sa Diyos ang iyang saad “pinaagi sa usa ka panumpa.” - Heb. 6: 13-18

Sa paglig-on sa saad, ang Diyos miingon kang Abraham nga ang iyang binhi “magapanag-iyu sa mga ganghaan sa iyang mga kaaway.” (Gen. 22:17) Sa karaang mga panahon, kon ang mga siyudad gikutaan alang sa pagpanalipod batok sa mga kaaway, ang mga tawo nga nanag-iyu o may gahum sa ibabaw sa mga ganghaan ang nagkontrolar sa maong siyuda. Busa, ang saad sa Diyos, nagpasabot nga ang binhi ni Abraham mahimong usa ka mananaog nga bayani. Busa, ang ideya sa halad, ingon sa halad sa iyang anak nga si Isaac, ug ang ideya sa pagmando, ang lakip sa saad sa Langitnong Amahan ngadto kang Abraham. Sa tibuok Daang Testamento, ug ngadto sa Bag-ong Testamento, ang mga saad sa Diyos nagpadayon niining duha ka mga bahin sa balaan nga plano sa kaluwasan.

ANG TIGPASIUGDA SAKALINAW UG MAGMAMANDO

Sa diha nga si Jacob, ang apo ni Abraham, duol na sa kamatayon, siya mitugyan sa mga panalangin sa iyang mga anak - iyang natural nga “binhi.” Ang iyang panalangin kang Juda ang may kalabutan sa usa ka propesiya mahitungod sa pag-anhi sa dakung magmamando nga gipasabot diha sa saad nga gihimo ngadto sa iyang apohan. Si Jacob nagtumong niini nga usa ka “Silo” –nga nagpasabut sa kalinaw o usa ka malinawon -ug miingon ngadto kaniya “ang pundokanan sa [Hebreohanon: pagkamasinugtanon]

mga tawo” (Gen. 49: 8-12) Siya misulti usab nga kini ang usa nga moabut gikan sa Juda ingon nga usa ka “leon.” Ang mga tawo nga Hebreohanon didto sa Egipto niadtong panahona, ug sa Egiptohanong panggobyerno ang usa ka leon nagsimbolo sa katungod sa pagmando. Busa, kita adunay mga hunahuna nga ang pagmando may kalambigitan sa gisaad nga binhi.

Sa Isaias 52:10, kining umaabot nga magmamando ang gitawag nga “balaan nga bukton” ni Jehova. Ang saad mao nga kini nga “bukton” nga gipadayag “sa mga mata sa tanang mga nasud; ug ang tanang mga kinatumyan sa yuta makakita sa kaluwasan sa atong Diyos.” Sa sunod nga kapitulo sa tagna ni Isaias, adunay gipadayag nga kamatuoran nga kini nga” bukton ni Jehova “kinahanglan una ihalad, “gidala ingon sa usa ka karnero ngadto sa ihawan,” nga ang iyang pagmando kinahanglan maghulat hangtud nga ang iyang halad buhat makompleto.-Isa. 53: 1,7

Usa ka propesiya sa pagkatawo sa “binhi” sa saad ang natala sa Isaias 9: 6,7, diin atong mabasa, “Ngadto kanato ang usa ka bata natawo, alang kanato ang usa ka anak nga lalake gihatag; ug ang kagamhanan igatungtong sa iyang abaga: ug ang iyang ngalan pagatawgon Kahibulongan, Magtatambag, Diyos nga Makagagahum, Amahan nga walay katapusan, Ang Prinsipe sa Pakigdait. Sa kauswagan sa iyang kagamhanan ug sa pakigdait walay katapusan. ... Ang kakugi sa Ginoo sa mga panon ang magahimo niini.”

BUKID SIMBOLO SA GINGHARIAN

Sa diha nga ang Israel nahimo nga usa ka gingharian, ang iyang mga hari nagmando gikan sa literal nga Bukid sa Sion sa Jerusalem. Kini mao ang usa ka teokratikanhong gobyerno diin ang sunod-sunod nga mga hari nagrepresentar sa Diyos, ug giingon nga naglingkod sa “trono ni Jehova.” (1 Cron. 29:23) Sa mga saad sa umaabot nga gingharian nga gipamulong sa mga propeta, gigamit sa Diyos ang termino nga “bukid sa Sion” sa pagsimbolo sa Mesiyantikong gingharian. Sa laing bahin, ang mga propeta sa Diyos yano lamang nga misulti niini nga “bukid ni Jehova.” (Joel 2:32; Obad 17,21; Miq 4.: 2,7; Zac 8: 3.) Mapasaligon, sa pagkatinuod, ang daghang mga saad mahitungod sa “bukid sa Sion” ug sa “bukid ni Jehova.”

Sa usa sa maong propesiya, atong mabasa: “Niini nga bukid ang Jehova sa mga panon magahimo alang sa tanang mga katawhan ug usa ka kombira sa matambok nga mga butang, usa ka kombira sa mga vino nga pinalugdang, sa mga butang nga matambok nga puno sa utok, sa mga vino nga pinalugdang nga maayo refined. Ug iyang pagagub-

on niining bukira ang nawong sa tabon gisalikway sa ibabaw sa tanan nga mga katawohan, ug ang pandong nga nabuklad ibabaw sa tanan nga mga nasud. Gilamoy niya ang kamatayon hangtud sa kadaugan; ug ang Ginoo nga si Jehova mopahid sa mga luha gikan sa tanang mga nawong; ug ang kaulaw sa iyang katawohan pagakuhaon niya gikan sa halayo sa tibook nga yuta: kay si Jehova maoy nagsulti niini. Ug kini miingon sa adlaw: Ania karon, kini mao ang atong Dios; kita nanaghulat kaniya, ug siya magaluwas kanato: kini mao si Jehova; kita nanaghulat kaniya, mangalipay kita ug managmaya diha sa iyang kaluwasan.”- Isa. 25: 6-9

Ang Propeta Daniel usab nitagna sa pagtukod niining “bukid sa Ginoo.” Sa interpretasyon ni Daniel sa kahulogan sa damgo ni Nabucodonosor, diin nakita sa hari sa Babilonia ang usa ka larawan nga sama sa tawo nga may ulo nga bulawan, dughan ug mga bukton nga salapi, tiyan ug mga paa sa tumbaga, ug mga bitiis nga puthaw, iyang gihatag kanato ang usa ka pahiuang talan-awon sa paghari ug pagkapukan sa upat ka mga dagkung mga gahum sa Hentil, nga nagsugod sa Babilonya ug matapos sa Roma. (Dan. 2: 31-45) Atong giila gikan sa interpretasyon ni Daniel sa kahulogan sa maong damgo nga ang ulo sa larawan nagrepresentar sa Imperyo sa Babilonya, ug nga ang mga tiil ug mga tudlo sa tiil sa larawan nagsimbolo sa mga pagbanusbanus sa Imperyo sa Roma, sa katapusan sa upat ka dako nga mga gahum sa Hentil. Kini nga “mga tudlo sa tiil” girepresentahan sa nagkalain-laing mga estado sa Uropa sa wala pa ang Unang Gubat sa Kalibutan, nga nagsugod sa 1914.

Sa iyang damgo, si Nabucodonosor nakakita ug usa ka bato “nga gisapsap gikan sa bukid nga walay mga kamot, nga minglapdos sa larawan sa iyang mga tiil,” hinungdan nga kini nahulog, ug nadugmok, ug sa katapusan gihuop sa hangin ingon sa mga “tahop.” Unya ang mga “bato nga naglapdos sa larawan nahimong usa ka dakung bukid, ug gipuno niini ang tibuok yuta.” (ber. 34,35) Si Daniel nagahubad niini aron pagpakita nga “sa mga adlaw” sa mga punoan nga girepresentar sa mga tudlo sa tiil sa larawan “ang Diyos sa langit” ang magmugna ug usa ka gingharian. Kini nga “bukid,” o gingharian sa Ginoo, gitagna ni Daniel, dili ihatag sa uban nga mga tawo, apan magpabilin “sa walay katapusan.” - Vs. 44

Si Miqueas, lain nga balaan nga mga propeta sa Dyos, nagtala usab sa usa ka propesiya nga diin ang gingharian sa Ginoo gipakasama sa usa ka bukid. “Sa katapusan nga mga adlaw kini mahinabo, nga ang bukid sa balay ni Jehova pagatukoron sa ibabaw sa tumoy sa kabukiran, ug pagabayawon ibabaw sa kabungtoran; ug ang mga tawo magaganayan

ngadto kaniya. Ug daghang mga nasud nga moadto, ug moingon: Umari kamo, ug mangadto kita sa bukid ni Jehova, ug ngadto sa balay sa Dios ni Jacob; ug siya motudlo kanato sa iyang mga dalan, ug kita magalakaw sa iyang mga alagianan: kay ang kasugoan mogula gikan sa Sion, ug ang pulong ni Jehova gikan sa Jerusalem. Ug siya magahukom sa taliwala sa daghang mga katawohan, ug magahusay mahitungod sa kusganong mga nasud sa halayo; ug sila gibunalan sa ilang mga espada ngadto sa punta sa daro, ug ang ilang mga bangkaw himoon nga mga galab; ang nasud dili na mobakyaw sa espada batok sa nasud, ni sila makakat-on pa sa gubat. Apan sila manlingkod ang tagsatagsa ka tawo ilalum sa iyang parras ug ilalum sa iyang kahoy nga higuera; ug walay magahadlok kanila: kay ang baba ni Jehova sa mga panon nagsulti niini “- Miq.. 4: 1-4

SI JESUS, MAO ANG GISAAD

Kini ug daghan pang ubang mga saad ug mga tagna ang naghatag sa mga masimbahon ug nagatoo nga mga Israelinhon sa usa ka tino nga paglaom nga ang Diyos usa ka adlaw magpadala sa usa ka dakung Manluluwas, nga magpahigawas kanila gikan sa mga langyaw nga pagmando, ug mobayaw kanila nga mahimong inila taliwala sa mga nasud. Sa diha nga si Jesus miabut, ang pipila ka mga Israelinhon ang midawat kaniya nga mao ang Mesiyas nga gisaad. Miingon si Andres ngadto kang Pedro, nga iyang igsoon, “Gikahibalag namo ang Mesiyas, nga, kon hubaron, ang Kristo.” - Juan 1: 40,41

Ang tanan nga mga tinuod nga tinun-an ni Jesus aduna niini nga panabut ug pagtuo. Alang kanila si Jesus mao ang gipadala sa Diyos sa pagtuman sa tanan nga mga maanindot nga mga saad mahitungod sa usa ka “binhi,” “Silo,” ang “balaan nga bukton” ni Jehova, ang gitawag nga “Kahibulongan, Magtatambag, Diyos nga Makagagahum, Amahan nga walay Katapusan, ang Prinsipe sa Kalinaw.” Sila mituo nga siya mao ang mahimong ulo sa nagharing balay sa Diyos sa Jerusalem sa bukid sa Sion, ug mao ang motukod sa gingharian nga mopanalangin sa tanan nga mga nasud sa kalinaw ug seguridad.

Samtang si Jesus mipadayon sa iyang ministeryo, ang iyang madasigon nga mga tinun-an nahimong mas kombinsido nga siya mao gayod ang gisaad nga Mesiyas. Samtang siya miadto sa pagsangyaw mahitungod sa gingharian, ug nagilustrar sa mga panalangin niini pinaagi sa iyang mga milagro, sila nasayud nga ang Diyos sa Israel sa pagkatinuod naga uban niini nga talagsaong tawo. Sila nagtuo nga samtang wala siyay panon sa kasundalohan, pinaagi sa gahum sa Diyos nga makita diha sa iyang

mga buhat, ang Israel ilalum sa iyang pagpangulo ang makahimo sa paglabay sa yugo sa Roma, ug mahimo nga usa ka gawasnon nga nasud pag-usab, ug ilalum sa ilang Mesiyas mopalapad sa gisaad nga “bukid” sa gingharian sa Diyos sa tibuok kalibotan. Pipila lamang ka adlaw sa wala pa siya namatay, diha nga siya mikabayo paingon sa Jerusalem sa usa ka nating asno, siya gidayeg nga hari, ang “Anak ni David,” pinaagi sa usa ka panon sa katawohan sa iyang mga madasigong dumadapig. Mat. 21: 7-11

KAPILDIHON UG KALIBOG

Hapit sa walay pasidaan, bisan pa niana, ug supak sa gilauman sa iyang mga tinun-an, si Jesus nakaangkon sa iyang kamatayon pinaagi sa iyang mga kaaway. Ang mas nakapalibog pa kanila mao nga siya mitahan sa iyang mga kaaway, nga wala maningkamot nga makabuhi gikan sa mga kaso nga gipahamtang kaniya. Natural lamang, nga samtang ang mga tinun-an sa gihapon nagpabilin sa gamay nga dan-ag sa paglaom, mibati sila nga ang usa ka patay nga Mesiyas dili na makatuman sa saad nga gihimo mahitungod kaniya. Sa unsa nga paagi karon si Jesus makatukod sa usa ka gingharian, o mahimong Prinsipe sa Kalinaw? Unsaon niya sa pagtuman ang bisan unsa nga mga butang nga gitagna mahitungod kaniya pinaagi sa mga propeta sa Diyos? Si Jesus patay na, ug ang ilang mga gilauman ingon sa nahanaw.

Ang ilang mga paglaum, hnoon, sa wala madugay naulian. Bisn wala pa ang bug-os nga epekto sa iyang kamatayon miabot ngadto sa panimuot sa mga tinun-an, si Jesus nabanhaw gikan sa mga patay. Sa mga adlaw ug mga semana nga misunod, iyang gipahibalo ngadto kanila nga ang “tanang nga gahum” ang gihatag kaniya “sa langit ug sa yuta.” (Mat. 28:18) Sila wala sa makausa makasabut sa hingpit nga mga implikasyon sa kamatayon ni Jesus ug ang sunod nga pagkabanhaw. Pinaagi sa iyang nagkalain-laing mga pagpakita kanila, ug sa katapusan ang pag-abot sa Balaang Espiritu sa Pentecostes, nasabtan nila nga si Jesus sa pagkatinuod ang magtukod sa dugay nang gisaad nga Mesiyantikong gingharian, ug sa mas dakong gilapdon kay sa ilang nga wala nila hunahunaa. Ang Mesiyas dili lamang buhi, kondili “gibayaw” ngadto sa balaan nga kinaiya, ug “milingkod sa tuong kamot sa trono sa Diyos.” - Filip. 2: 8,9; Heb. 12: 2

Ang mga tinun-an usab nakakat-on nga sa wala pa ang Mesiyantikong gingharian nga gibutang sa yuta, usa ka gamay nga pundok sa mga matinud-anon nga mga sumusunod nga pinili gikan sa katawhan, ug giandam sa pagpuyo ug paghari uban kaniya sa diha nga siya mobalik sa

iyang Ikaduhang Pag-anhi. Kini nga buhat magpadayon sa tibuok Panahon sa Ebanghelyo sukad sa Pentekostes, apan ang kalibutan sa kinatibuk-an dili makasabot sa bisan unsa mahitungod niini. Kadtong nangutana ngano nga ang Diyos wala magbuhat sa butang mahitungod sa pag-antos sa tawo wala nakaamgo nga siya nag-andam niining mga kauban ni Kristo sa pagpangalagad sa mga balaod sa usa ka gobyerno nga maghupay sa tanan nga mga pag-antos, ug bisan sa paglaglag sa kamatayon. (Roma 8: 16-23.) Matood gayud, nga si Jesus namatay sa krus sa Kalbaryo aron sa pagkuha sa mga makasasala gikan sa kamatayon, nga ang tanan nga mga katawhan mahatagan ug oportunidad nga ipahiuli ngadto sa kinabuhi nga walay katapusan ibabaw sa yuta.-1 Cor. 15: 21,22

“KON SI KRISTO WALA MABANHAW”

Adunay mga pipila niadtong panahon ni Pablo nga wala motuo nga si Jesus nabanhaw gikan sa mga patay. Apan, si Pablo misulat, “Kon si Cristo wala banhawa, nan ang among pagwali kawang lamang [walay sulod], ug ang inyong hugot nga pagtuo mao ang kawang nga [walay sulod] usab.” (I Cor. 15:14) Si Jesus namatay aron sa pagtubos sa katawhan gikan sa kamatayon, apan ang usa ka patay nga Manunubos dili makapahiuli alang niadtong iyang gipakamatyan. “Kon si Cristo wala banhawa,” nan walay “binhi” sa saad sa pagpanalangin sa tanan nga mga banay sa yuta, ug walay usa aron sa pagtuman sa tanan nga mga maanindot nga Mesianikong mga saad nga gihatag pinaagi sa mga propeta. “Kon si Kristo wala mabanhaw,” dili gayud makaangkon ug kalinaw ug pagkamatarung ang tibook kalibutan. Pagkamahinungdanon sa pagkatinuod ang pagkabanhaw ni Jesus sa katumanan sa plano sa Diyos sa kaluwasan.

Si Pablo nagapamatuod, hinoon, nga gbalik-balik ang mga pulong sa atong pangbukas nga teksto, “Karon si Kristo gibanhaw gikan sa mga patay, ang unang mga bunga kanila nga mga nangatulog.” (I Cor. 15:20) Ang tanan nga mga patay, mga Kristohanon ug dili-Kristohanon ang “nangatulog,” walay panimuot. Bisan ang mga Kristohanon, kaditong mga “nangatulog kang Kristo,” ang “nahanaw” gawas kon adunay usa ka pagkabanhaw sa mga patay. (Vs. 18) Ang pasalig kanato sa pagkabanhaw ug sa umaabot nga kinabuhi alang sa tanan nga namatay mao ang gipasikad sa kamatuoran nga si Jesus nabanhaw gikan sa mga patay.

Si Krsito ang nahimong “una sa mga bunga” kanila nga nangatulog, si Pablo miingon. Uban kaniya isip bahin sa “unang bunga” nga klase mao ang iyang mga matitud-anon nga mga sumusunod sa Panahon

sa Ebanghelyo. (Santiago 1:18; Pin 14: 4) Kini sila gidala gikan sa kamatayon nga gihulagway sa tigpadayag isip “ang unang pagkabanhaw.” (Pin 20: 4-6) Ang pagpili ug pagbansay niini ang gikinahanglan sa tibuok Panahon sa Ebanghelyo. Dugang pa, sa dili pa ang pagbanhaw sa nahibilin nga katawhan, ang mga karaang mga alagad sa Diyos, sugod kang Abel, ug ngadto kang Juan Bautista, ang pagaalhon gikan sa pagkatulog sa kamatayon nga gihulagway ni Pablo nga usa ka “mas maayo nga pagkabanhaw. “(Heb 11:... 1-40; Mat 11:11) Kini sila mao ang mga tawhanong representante- “mga prinsipe [mga magmamando] sa tanan nga mga yuta”-sa sa langitnong Kristo nga klase sa panahon sa Mesiyanikong gingharian.-Sal. 45:16

Unya mosunod ang kinatibuk-ang pagkahigmata sa tanan nga mga patay, “ang tagsatagsa ka tawo sa iyang kaugalingon,” ang gihimong posible pinaagi sa kamatayon ug pagkabanhaw ni Jesus. (I Cor. 15:23) Unsa ka bulahan kini nga paglaum nga gihuptan sa kalibutan karon nga puno sa kakapoy ug kahadlok. Kini ang paglaum nga sa dili madugay ang mahimayaon nga gingharian nga gisaad ang makitaan sa “gahum ug dako nga himaya” alang sa panalangin sa tanan nga mga kabanayan sa yuta. (Isa 40:... 5; Mat 24:30) Kini mao ang paglaum nga ang kalinaw ug maayong kabubut-on sa dili madugay mahimong malig-on sa tibuok yuta, ug nga ang sala, kahakog, sakit, ug kamatayon pagalaglagon. Kini mao ang paglaum nga ang tanan nga atong mga minahal nga nangamatay ang mahigmata gikan sa pagkatulog sa kamatayon, aron sila usab sa makigbahin sa mga panalangin sa Mesiyanikong gingharian. Kining tanan nga mga paglaum, ug uban pa, ang gipasalig kanato tungod kay si Jesukristo nabanhaw gikan sa mga patay.

Sa pagkatinuod, ang Bibliya nagsaad nga adunay usa ka umaabot nga bag-ong adlaw sa oportunidad alang sa tanan, nga gisiguro sa Diyos pinaagi sa pagkabanhaw ni Jesu-Kristo gikan sa mga patay. Si Pablo miingon nga ang Diyos “ gitudlo ang usa ka adlaw, nga iyang paghukman ang kalibutan sa katarungan, pinaagi niadtong tawo nga [Kristo] nga iyang gi-orden; nga iyang gihatag ang pasalig sa tanang mga tawo, sa pagkaagi nga siya nagbanhaw kaniya gikan sa mga patay. “(Buhat 17:31) Magkalipay kita niini nga mga maanindot nga kamatuoran nga anaa sa Pulong sa Diyos!

Senemanang Pagtolun-an sa Bibliya

Leksyon Para sa Marso 6, 2016

Gamhanan nga Pagtoo

Yabeng Bersikulo: **SA WALA PA lang ang mga panghitabo sa** atong leksyon karon, atong makita nga si Jesus “nausab ang dagway” sa usa ka “hataas nga bukid” nga nakita siha sa mahimayaong bisti atubangan ni Pedro, Santiago, ug Juan. (Marcos 9: 1-9) Si Pedro sa ulahi ang nagpasabot niini nga panghitabo pinaagi sa pagpatin-aw nga sila ang “mga saksing-nakakita sa iyang pagkahalangdon. Kay gidawat niya gikan sa Diyos nga Amahan ang kadungganan ug himaya, sa diha nga miabut ang usa ka tingog gikan sa mga labing maayo nga himaya, Kini mao ang akong Anak nga hinigugma, nga kaniya may kalipay ako. Ug kini nga tingog gikan sa langit nadunggan namo sa dihang kami uban kaniya sa bukid nga balaan.”- II Ped. 1: 16-18

Piniling Kasulatan:

Marcos 9:14-29

Sa pag-abot nila gikan sa bukid, ilang nakita ang uban nga mga tinunan nga gilibutan sa usa ka panon sa katawohan, ug ang mga escriba nga nakiglantugi kanila. Sa diha nga si Jesus nangutana sa mga escriba ngano nga sila nakiglantugi uban sa mga tinun-an, usa ka tawo ang migawas gikan sa panon, nga nagpatin-aw nga iyang gidala ang iyang batan-ong anak aron mapagawas ang yawa nga nagsakit kaniya. Si Jesus mitubag nga nag-ingon, “O walay pagtoo nga kaliwatan, unsa ka dugay nga ako makiguban kaninyo? anus-a ako mag-antus kaninyo?. Dad-a siya kanako “Sa pagkakita sa yawa ni Jesus, ang bata iyang gipakombulsyon.-Marcos 9: 14-20

Si Jesus nangutana kon unsa ka dugay ang bata nga nasudlan sa yawa, ug ang iyang amahan miingon nga kini sukad pa sa pagkabata. si Jesus miingon kaniya, “Kon arang mahimo, ang tanang mga butang mahimo ngadto kaniya nga nagatoo.” (ber. 21-23) Dinhi ang Ginoo mihatag ug kabug-aton sa paggamit sa hugot nga pagtuo sa gahom sa Diyos. S ulahi

si Pablo miingon, “Kon wala ang hugot nga pagtuo dili gayud mahimo ang pagpahimuot kaniya.” (Heb 11: 6.) Sa pagkaamgo sa iyang kakulang sa hugot nga pagtuo nga maoy rason nga ang yawa anaa pa gihapon sa iyang anak, ang tawo misinggit ug hilak, sama sa nahisgotan sa atong Yabeng Bersikulo. Gibadlong ni Jesus ang yawa, ug kini diha-diha dayon migawas gikan sa bata.-Marcos 9: 24,25

Human niana, nangutana ang mga tinun-an kon nganong wala sila makahimo sa paghingilin sa mga yawa. Ang tubag ni Jesus nakasentro sa leksyon karon: “Kining matanga dili mahimo sa pagpagula pinaagi sa bisan unsa, kondili pinaagi sa pag-ampo ug pagpuasa.” (vs. 29) Gipatin-aw ni Jesus sa iyang mga sumusunod nga ang ilang labing dako nga gahum moresulta gikan sa usa ka kinabuhi sa pagtalikod sa kaugalingon ug pag-ampo, pinasikad sa dili-matarog nga pagtuo. Ang Ginoo mihatag sa daghan nga mga “hamili ug dagku gayud nga mga saad” niadtong mga magpuyo sa maong paagi. Dinhi niini ug sa ubang mga milagro, ang Ginoo nagkinahanglan sa hugot nga pagtuo isip kundisyon sa pag-ayo. Iya dayon nga gipakita pinaagi sa mga buhat ang umaabot nga himaya ug gahum sa iyang gingharian, nga gipakita diha sa Bukid sa Transpigurasyon.

Ang Diyos karon nagapangita sa usa ka klase nga masinugtanon ug masulundon nga mga anak nga mahimong isigkamanunod uban ni Jesus diha sa iyang umaabot nga mahimayaong gingharian. Sa pagpili niini nga klase, nga motabang sa pag panalangin sa tibook nga kalibutan sa mga katawhan, ang Langitnong Amahan nagtinguha lamang niadtong gahimo ug paggamit sa hingpit nga pagtuo diha kaniya. Busa, ang pagmando sa Diyos sa pagdumala sa simbahan sa tibuok Panahon sa Ebanghelyo mao nga, “Sumala sa inyong pagtoo, mao ang alang kaninyo.” - Mat. 9:29

Sa gingharian adunay mga pagpakita sa balaan nga gahum nga gihatag ngadto sa tanan nga nagpasundayag ug pagtuo. Alang kanato karon, bisan pa niana, ang gihatagan sa pribilehiyo sa pagpalambo sa usa ka lig-on, lawom nga pagtuo nga gipasikad sa mga saad sa Diyos. Samtang sila mikunsad sa bukid, giingnan ni Jesus si Pedro, Santiago, ug Juan nga sila kinahanglan nga dili mosulti kang bisan kinsa sa ilang nakita, hangtud nga “ang Anak sa tawo mabanhaw gikan sa mga patay.” (Marcos 9:9) Ang tulo milugsong uban sa maong hunahuna nga nakasilsil sa ilang alimpatakan. Sukad sa pagkabanhaw ni Kristo kini ang pribilehiyo sa iyang mga sumusunod sa pagsangyaw, pinaagi sa gamhanan nga hugot nga pagtuo, ang umaabot nga himaya sa iyang gingharian.

Senemanang Pagtolun-an sa Bibliya

Leksyon Para Marso 13, 2016

Yanong Pagtoo

Yabeng Bersikulo: ANG GITUTOKAN SA ATONG LEKSYON
“Ug si Jesus, sa nagsud-ong siya kaniya, nahigugma kaniya ug miingon kaniya, “Kulang kag usa ka butang; lumakaw ka, ibaligya ang imong katigayonan ug ang halin ihatag ngadto sa mga kabus, ug makabaton kag bahandi didto sa langit, ug unya umanhi ka ug sumunod ka kanako.”

—*Marcos 10:21*

Piniling Kasulatan:

Marcos 10:17-31

Si Jesus misunod dayon pagbalhin sa atensyon sa maong tawo ngadto Balaod, sa pagpangutana kaniya kon siya nisunod ba sa mga nagkalain-laing mga sugo. (Vs. 19) Ang uban mangutana ngano nga si Jesus wala motubag sama kanato karon- “isugid sa imong kawalay katakos sa pagtuman sa Balaod sa hingpit, motuo diha kang Kristo Jesus ingon nga nagtubos kaninyo, ug sa paghimo sa usa ka bug-os nga pagalagad sa imong kinabuhi ngadto sa Ginoo.” Kita motubag nga ang maong pamahayag dili pa panahon sa hingpit nga pagmantala, samtang ang Pakigsaad sa Balaod gipahigayon pa. Wala pa kini matuman ni Jesus, “paglansang niini sa iyang krus.” (Col. 2:14) Busa, iyang gipunting ang

atensyon sa maong tawo ngadto sa Balaod, pinaagi sa pagpakita nga ang dalan ngadto sa kinabuhing dayon mao ang pagtuman sa mga sugo niini.

Sa ulahi, ang Bag-ong Testamento nagtudlo kanato kon unsa ang gikapakyasan sa mga Judio pag-ila, isip usa ka katawhan. “Pinaagi sa mga buhat sa Kasugoan walay bisan unsa nga unod nga pagapakamatarungon sa iyang atubangan: kay pinaagi sa kasugoan mao ang kahibalo sa sala.” (Roma 3:20) Ang katuyoan sa Balaod, una sa tanan, mao ang pagsulay kang Jesus ug sa pagpasundayag sa iyang pagkahingpit pinaagi sa mga kamatuoran nga siya mao ang makahimo sa pagtuman niini. Ikaduha, aron ipamatood sa mga Judio, ug sa tanan nga mga tawo, ang kaimposible sa kang bisan kinsa gawas sa usa ka hingpit nga tawo nga makatuman sa mga termino sa pakigsaad.

Sa diha nga mitubag ang batan-ong tawo, “kining tanan nga mga butanga gibantayan ko sukad sa akong pagkabatan-on,” si Jesus mitan-aw kaniya nga mahigugmaon. (Marcos 10:20) Iyang nakita nga kini nga tawo halayo sa daghang mga ingon sa iyang kahalangdon sa kinaiya. Apan, ang Ginoo nakaamgo nga siya nabutaan sa mga naandan, ug napakyas sa pagpakita sa gugma ug pag-atiman sa daghang mga kabus. Busa iyang gipahinumduman kini sa niini nga kamatuoran pinaagi sa pagtubag sumala sa gipahayag diha sa mga pulong sa atong yabeng bersikulo.

Kini mao ang tubag nga gikinahanglan sa maong tawo, ug nga makatabang kaniya sa pagpalambo sa yano nga pagtuo nga gikinahanglan sa pagpanunod sa kinabuhi nga walay katapusan. Ang matag Judio nga andam sa paghalad sa iyang yutan-ong “mga bahandi” ug mahimo nga usa ka sumusunod ni Jesus ang pagaisipon nga takus sa pagbalhin gikan sa balay sa “mga alagad” ubos kang Moises ngadto sa balay sa “mga anak” ilalum kang Kristo. (Heb 3: 5,6) Ang batan-ong tawo, bisan pa niana, nga sa una puno sa pagsalig, nakabalo nga giimbistigahan sa Ginoo ang labing huyang nga dapit sa iyang kasingkasing. Wala siyay igo nga gugma alang sa Diyos ug sa iyang isig katawo. “Siya masulub-on sa maong pulong, ug milakaw nga subo; kay siya aduna may dakung katigayonan.” - Marcos 10:22

Ug unya si Jesus miatubang sa iyang mga tinun-an, ug nagsulti kanila kon unsa kalisod kini “alang sa mga nagsalig sa bahandi” sa pagsulod ngadto sa gingharian sa Diyos. (Ber. 23-27) Atong hinumduman kining mga pulong sa yano nga pagtuo, ug pagtigum alang sa atong mga kaugalingon ang “mga bahandi sa langit. ... Kay kon diin ang imong bahandi, atua usab didto ang inyong kasingkasing.” - Mat. 6: 20,21

Senemanang Pagtolun-an sa Bibliya

Leksyon Para sa Marso 20, 2016

Naglisod nga Pagtoo

Yabeng Bersikulo: ANG PULONG PAGTUO, NGA “Kaniya mitubag si Jesus nga nag-ingon, “*Sa pagkatinuod, magaingon ako kanimo, nga karong gabhiona, sa dili pa ang manok motogaok sa makaduha, igalimod mo ako sa makatulo.*”

—*Marcos 14:30*

GIGAMIT sa Bag-ong Testamento, gihubad gikan sa Griyegong pulong nga pistis, nga nagkahulogan ug “pagdani” o “kumbiksyon.” Kini nga Griyegong pulong usab adunay dugang nga ideya nga pagsalig diha kang Kristo ug pagkamanunayon kaniya. Dinhi niining pagkamanunayon, o pagkamaunongon sa atong pagsalig diha kang Kristo, nakasentro ang atong leksyon karon.

Piniling Kasulatan: Ang Apostol nga si Pedro, sa wala pa nga gipanganak sa Espiritu Santo, maoy usa ka tawo nga adunay lig-on nga kinaiya ug kaisog, apan usab mahinaykon. Tungod kay siya walay kahadlok, ang pagsalig sa kaugalingon ni Pedro naghimo kaniya nga kulang sa pagbantay ug pagampo nga angay niyang buhaton. Nakita kini ni Jesus nga kahuyang ni Pedro ug gipasidan-an siya sa mga sangputanan niini: “Ang Ginoo miingon, Simon, Simon, ania karon, si satanas naninguha nga ikaw maiya, aron siya moayag kanimo sama sa trigo: Apan nangamuyo ako alang kanimo, nga ang imong hugot nga pagtuo dili mapakyas: ug sa diha nga ikaw makabig, malig-on ang imong mga igsoon.” (Lucas 22: 31,32) Sa kaugalingon nga pasalig, si Pedro mitubag kang Jesus nga nag-ingon, “Ginoo, andam ako sa pag-adto uban kanimo, sa bilangoan, ug sa kamatayon.”-ber. 33

Sa atong Yabeng Bersikulo, ug Piniling Kasulatan, atong makita ang pagsalig ni Pedro sa iyang kaugalingon nga gisulayan ug maayo. Si Jesus namulong niini nga mga pulong ngadto kang Pedro human sa pagkaon sa iyang katapusan nga panihapon uban sa mga tinun-an. Sila naglakaw

sa Getsemani, nga nahimutang sa Bukid sa mga Olibo, diin gidala ni Jesus si Pedro, Santiago, ug Juan ngadto sa usa ka dapit diin siya magampo, ug dili dugay nga gibilin. “Unya mibalik siya sa iyang mga tinun-an ug nakaplagan sila nga nangatulog. Simon, miingon siya kang Pedro, nakatulog ka? Dili ka ba diay makatukaw ug usa ka takna? . Pagtukaw ug pag-ampo aron dili kamo madaog sa panulay”—Marcos 14: 37,38

Tulo ka higayon nga si Jesus nag-ampo, ug sa matag higayon ang iyang tulo ka labing suod mga tinun-an wala magtukaw. Sa pagbalik sa ikatulong higayon, si Jesus miingon, “ang takna miabut na,” ug diha-diha dayon si Judas miabut uban sa usa ka “dakong panon sa katawhan ..., gikan sa mga sacerdote nga punoan ug ang mga escriba ug sa mga anciano.” Maisogon ug mahinaykon si Pedro nikuha sa iyang espada ug giputo ang dalunggan sa usa sa mga ulipon sa labawng sacerdote. (Ber. 39-47) Apan, si Jesus mitahan sa iyang kaugalingon, kay siya nahibalo nga mao na ang panahon nga matapos ang iyang yutan-ong misyon. Si Pedro ug ang ubang mga tinun-an naglibog ug maayo. Sa pagtan-aw sa ilang Magtutudlo nga dayag walay gahum gikan sa langit, gitugyan ngadto sa iyang mga kaaway, ug gidala gikan sa usa ka hukmanan ngadto sa usa, nakapawala ug umoy kanila, ilabi na ni Pedro. Sa misunod siya kang Jesus, nailhan siya nga usa ka tinun-an ni Jesus. Tulo ka higayon nga siya nailhan ug sa matag higayon siya milimod kang Jesus-sa ikatulo ka higayon uban sa pagtunglo, gisundan sa pagtuktugaok sa manok sunoy sama sa gisulti na daan ni Jesus.-ber. 66-72

Sa iyang labing mangitngit nga takna nga wala ang Magtutudlo sa iyang kiliran, naglisod pag-ayo ang pagtoo ni Pedro. Naka-on siya sa kamatuoran sa mga pulong ni Jesus: “Sa pagkatinuod ang espiritu matinguhaon, apan ang lawas mahuyang” (Marcos 14:38) Kini mao ang peligro sa wala paghatag sa atong pagtoodiha sa kalig-on sa Ginoo. Kon kita magsalig sa unod, ang atong pagtoo mahuyang. Si Pedro gisultihan nga siya ayagon ni Satanas. Sa ulahi, sa iyang unang sulat, siya misaad nga kita, usab, adunay “nagdilaab nga” pagsulay sa pagpamatuod sa atong pagtuo. (1 Ped. 4: 12,13) Atong hinumduman ang panig-ingnan ni Pedro, nga nakabuntog sa iyang kahuyang, aron nga ang atong pagtuo mas molig-on sa mga pagsulay, inubanan sa pagmaya. (I Pet. 4:12,13)

Pagtoo sa Pagkabanhaw

Yabeng Bersikulo: **ANG KAMATUORAN sa pagkabanhaw**
“Apan siya miingon sa “ikatulong adlaw” ni Jesus ang
kanila, “Ayaw kamo gipamatud-an sa tulo ka mga paagi ngadto
kahadlok; kamo sa iyang mga sumusunod. Una, ang usa
nangita kang Jesus nga ka “anghel sa Ginoo nga mikunsad gikan
Nazaretnon nga gilansang sa langit, ug miduol ug giligid niya ang
sa krus. Nabanhaw siya, bato gikan sa pultahan” sa lubnganan.
wala na siya dinhi; tan- (Mat 28: 2.) Ang bato gikuha tungod kay
awa ninyo ang dapit nga kini makababag sa matitud-anon nga mga
ilang gibutangan kaniya.” babaye nga uban sa matam-is nga mga
pahumot magaembalsamar sa lawas sa

—*Marcos 16:6*

Piniling Kasulatan:

Marcos 16:1-8

mitumong sa ilang pagtagad ngadto sa bakanteng lubnganan ug gipilo nga sapot uban sa pamahayag, “siya nabanhaw.” (Ber. 5,6) Ikatulo, mismo ang nabanhaw nga Ginoo mipakita ug misulti una kang Maria Magdalena sa gawas sa lubnganan, dayon ngadto sa iyang mga tinun-an, ug ngadto sa uban, sama sa gihulagway ni Apostol Pablo.-Juan 20: 11-20; 1 Cor. 15:

Atong giklaro kini nga kamatuoran mahitungod sa pagkabanhaw ni Jesus tungod kay kini mao ang usa ka mahinungdanon nga doktrina sa Kristohanong pagtoo. Importante kaayo kini nga pagtulon-an nga miingon ang Apostol nga si Pablo, “Kon ang mga patay dili mabanhaw, nan si Kristo wala banhawa; ug kon si Kristo wala banhawa, nan, ang inyong pagtoo kawang; kamo anaa pa gihapon sa inyong mga sala. Unya sila usab nga mga nangatulog kang Kristo, mangahanaw.”(I Cor 15: 16-18.) Ang ubang Kasulatan nagpunting nga ang hugot nga pagtoo may direktang kalambigitan sa pagtoo sa lukat, ug sa mga gisaad kang

Abraham.-ber. 21,22; 1Tim. 2: 3-6; Gen. 22: 17,18

Ang pagkabanhaw ni Jesus naghatag ug pasalig nga ang Diyos motuman sa iyang saad sa pagpanalangin sa tanan nga mga kabanayan sa yuta. Tungod niini si Jesus nagpahayag nga ang iyang Amahan mao ang usa ka Diyos “sa mga buhi,” dili “sa mga patay” (Lucas 20: 37,38) Ang pagkabanhaw naghubit usab sa kamatayon ni Adan--dili isip walay katapusan nga pagahanaw, kon dili isip sama sa nahinaok nga paghikatulog lamang. “Walay bulohaton, ni lalang, ni kahibalo, ni kaalam, diha sa lubnganan.” (Eccles. 9:10) Busa, misulti si Jesus mahitungod sa umaabot nga pagkabanhaw sa mga patay nga nga nagaingon, “Ang usa ka takna moabot, nga ang tanan nga anaa sa mga lubnganan makadungog sa iyang tingog, ug mogula.”- Juan 5: 28,29

May kalabutan niini nga doktrina, daghan diha sa Kristohanong kalibutan ang magsaulog sa “Pasko sa Pagkabanhaw sa Domingo” sa paghinumdom sa pagkabanhaw ni Jesus. Ang pulong “Pasko sa Pagkabanhaw” makita lamang sa usa ka higayon diha sa King James Version sa Bibliya, diin kini kinahanglan nga tukmang gihubad nga “Paskuwa.” (Buhat 12: 4) Gituohan nga ang Romano ug Griyegong mga Katoliko nga simbahan ang nagpaila sa termino nga “Pasko sa Pagkabanhaw” [Easter] diha sa tinuig nga handumanan sa pagkabanhaw ni Jesus aron mapulihan ang pagano nga pista sa mao nga ngalan. Bisan walay nahisulat sa kasulatan nga mahitungod sa selebrasyon sa “Pasko sa Pagkabanhaw”, o sa daghang mga batasan nga gilakip na niini, angay lamang alang sa mga Kristohanon nga magbalaan ug magmalipayon sa paghimundum sa pagkabanhaw sa Ginoo, ilabi na niining panahona sa tuig.

Si Pablo nagpatin-aw nga gikinahanglan nga ang mga napulo ug duha ka mga Apostoles nga magpagpamatuod sa iyang pagkabanhaw. Wala untay mensahe sa Ebanghelyo sa paglaum sa Balaan nga pabor ngadto sa katawhan pinaagi sa usa ka patay nga Manluluwas. Ang pagkabanhaw ni Jesus mao ang pamatuod nga matinud-anon niyang natuman ang buluhaton nga iyang gianhi sa kalibutan aron sa pagbuhat. Ang iyang kahimayaan sa too nga kamot sa Diyos nagtugot kanato nga moingon uban sa pagsalig, “karon nabanhaw si Kristo,” ug magsiguro nga ang atong hugot nga pagtoo dili “kawang,” apan sigurado ug kanunay-1 Cor. 15: 3-22